

Nr 85.

Av herr **Bodén**, om införande av allmänt rusdrycksförbud.

Så länge rusdrycker funnits till, har alltid stått en häftig strid om desamma. Många behjärtade män och kvinnor ha offrat ett helt liv på att bekämpa rusdryckerna och supseden. Även i Sveriges riksdag har ju andra kammaren visat stor förståelse för detta stora och viktiga spörsmål, i det att andra kammaren för sin del åtminstone vid ett tillfälle beslutat att helt frigöra sig från rusdryckerna.

Icke desto mindre är det den dag, som i dag är, mycket sorgligt ställt med nykterhetsförhållandena i vårt land. Ingen, som oförvillad *vill* se, kan undgå att se det. Man hade ju tänkt sig, att restriktionssystemet skulle med tiden frigöra vårt folk från supseden och uppfostra det till ett nyktert folk. Det skall också villigt erkännas, att nykterhetstillståndet efter restriktionssystemets införande nog i viss mån förbättrades, åtminstone så till vida att deras antal, som berusade sig, blev mindre. Men en annan större fara hotar, den nämligen, att alkoholiseringen av vårt folk sprider sig i allt större utsträckning genom motbokssystemets införande, och det ser ut, som om svenska folket snart icke skulle ha kraft nog att avskaka sig detta fruktansvärda onda. I synnerhet synes alkoholiseringen gripa omkring sig bland kvinnorna, det visar sig nämligen, att antalet kvinnor, som ha motbok, stigit från 42,612 år 1919 till 84,442 år 1924. Detta är en betänkelig stegring, som visar behovet av andra åtgärder mot supseden än motbokssystemet. Det ligger, enligt mitt förmenande, en mycket stor fara i, att även kvinnorna, i så stor utsträckning som nu synes vara fallet, bli alkoholiserade. Det är ju kvinnorna, som hedern tillkommer, att vårt svenska folk har kunnat hållas så friskt och starkt, som vad fallet varit under gångna tider.

Då det gäller förhållandena och tillståndet i de länder, som infört totalt rusdrycksförbud, sprides ju i en del av svenska pressen det påståendet, att förhållandena i dessa länder äro sämre nu än före förbudets införande. Ohållbarheten i dessa påståenden bevisas enbart på en enda sak, den nämligen, att vid val till dessa länders lagstiftande församlingar antalet av dem, som hylla förbudstanken, blir allt större och större. Det är ju ett tydligt bevis på, att bland dessa länders folk förbudstanken blir allt fastare och även ett bevis på förbudets goda verkningar.

Jag anser för min del, att också svenska folket borde taga detta resoluta steg och fullkomligt frigöra sig från rusdryckerna och därigenom lägga en fast grund, på vilken i sinom tid ett fullt nyktert svenskt folk skall kunna

byggas upp. Jag är fast övertygad om, att ingen annan grund än denna är hållbar. I anledning av den motivering, jag här ovan anfört, ber jag få föreslå,

att riksdagen beslutar införa förbud i landet mot all tillverkning, försäljning, import eller innehav av alkoholhaltiga drycker, som innehålla mer än $2\frac{1}{4}$ volymprocent alkohol, till annat än medicinskt eller tekniskt bruk;

att för den händelse riksdagen bifaller framställningen:
lagen må träda i kraft den 1 januari 1930.

Att riksdagen hemställer hos regeringen om uppsättande av förslag till lagtext, som i god tid före lagens ikraftträdande skall föreläggas riksdagen;

att riksdagen hemställer hos regeringen att under tiden intill dess lagen träder i kraft ordna landets ekonomi så, att staten göres fullt oberoende av rusdrycksinkomsterna.

Stockholm den 12 januari 1925.

Carl Bodén.